

Выходятъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣзь рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ выходять по 2 печат аркушъ каждого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи авертуются лишь на попередне застереженне оголошеня принимаются по цѣнѣ 8 кр. бѣзъ одной строчки печатном, въ рубр. „Надослана“ по 20 кр. а. в. Рекламациі неопечатаній вѣзлий ътъ порта. Предплату в иностранствѣ принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstoin & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstoin & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Деркабовская ул., д. Разли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ рокъ . . . 6 ар. на пѣвъ рокъ . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотекы“: съ дод. „Библиотекы“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ рокъ . . . 8 ар. на пѣвъ рокъ . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣвъ рокъ . . . 3 ар. на пѣвъ рокъ . . . 3 рубл.
 на четверть року . . . 2-60 ар. на четверть року . . . 2-60 р.
 Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ рокъ . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотекы“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Подъемное число коштуе 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачинаея П. четверть-рокъ сегодѣшного издавничства „Дѣла“ и „Библиотекы найзнам. повѣстей“. Просимо о вырѣшаннѣ залеглостей и скорѣ отновленнѣ предплатъ.

Новоприступающій П. Т. Предплатникъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій четверть рокъ будемо высылати лише тѣмъ П. Т. Предплатникамъ, котрыхъ предплата ще не скончалася.

Борба о права конституційн. I.

Справа забороны тернопільскимъ Выдѣломъ повѣтовымъ громадамъ Пронатныхъ уживати руского письма въ урядовій переписцѣ и наложеннѣ на начальника громадского кары грошевою за „rodburzanie“ громады черезъ то, що переписка громадска ведеть по руски, а дальше справа читалень нашихъ, представлена объективно въ одномъ зъ послѣднихъ чиселъ „Дѣла“, — обѣ тѣи справы знайшли въ деякихъ органахъ прасы польскон такѣ освѣтленнѣ, що оно справдѣ гѣдне лишь рабулистѣвъ публицистичныхъ. Такъ и видко, що прилюде поднесеннѣ тѣхъ справъ рускою печатоею, для польского публицистики значило то само, що вткнути дручокъ въ осине гнѣздо...

Въ справѣ „указу“ тернопільского Выдѣлу пов. забрала голосъ „Gaz. Narodowa“ въ формѣ полемики противъ „Kurjera Lw.“, котрый цѣлый фактъ повторивъ за рускими газетамъ и зганизъ поступоваше Выдѣлу пов. „Gaz. Nar.“ твердитъ, що руской громадѣ прислуге „w rewnych granicach“ право уживати руского языка въ своихъ чинностяхъ, але „wujaczenie“ право уживати руского языка у *всѣхъ* своихъ отношеняхъ и съ *всѣми* властями публичными ѣи не прислуге! То же — каже „Gaz. Nar.“ — „nasze prawo publiczne“, впливаюче зъ министерского розпорядженя зъ 5 червня 1869 р., котре ввело языкъ польскій, яко урядовый въ Галичинѣ.

Що за рабулистика! Пригляньмось только ѣи. „W rewnych granicach“ вольно рускимъ громадамъ уживати руского языка. Якъ-жь то тѣи границъ? Кто ихъ постановляе? Право руского языка має зависѣти ътъ гумору презеса або секретаря Выдѣлу пов.?! А оно такъ и дѣся. Суть Выдѣлы пов., котры приймають цѣлу переписку громады въ рускомъ

языцѣ, а Выдѣль пов. въ Тернополи уважае руску переписку „rodburzaniem“ и накладае на вѣйта кару грошеву! Але-жь мы, на подставѣ арт. XIX основного закона зъ 21 грудня 1867 р. („Держава узнае *рѣвноправностъ* всѣхъ мовъ краевыхъ въ школь, урядѣ и въ публичномъ житю“) и на подставѣ пѣзвѣшнихъ розпорядженъ министерскихъ рѣшучо протестуемо противъ твердженю, будто-бы рускй громады мали уживати руского письма только „w rewnych granicach“, а не все и всюду! Розпорядженнѣ министрѣвъ зъ 5 червня 1869 ч. 2354 дотыкае только державныхъ властей, урядѣвъ та судѣвъ и поруче языковой зносины ихъ мѣжь собою и супротивъ приватныхъ лицъ та корпорацій, але не обовязуе громады автономичныхъ. Громады, взглядио ихъ рады мають повне право на подставѣ §. 49. закона громадского зъ 12 серпня 1866 р. ухвалити для себе языкъ урядовый. Вольно польскимъ громадамъ ухвалити польскій, пѣмецкимъ колонистамъ и жидамъ иѣмецкій, чому-жь не вольно рускимъ ухвалити рускій? Чи ъль не естъ краевымъ языкомъ, отже и рѣвноуправленнымъ? Въ Чехахъ чешскй громады переписуются съ всѣми властями лише по чешки, и Пѣмцы на то вже иѣмого не кажутъ, — а въ Галичинѣ публицисты польскй выступаютъ противъ того права руского языка! Соромъ и ганьба! Тѣи на словахъ „autonomiści“ и „guczerze swobody“, що на стовцахъ своихъ органѣвъ о иѣвѣмъ болѣе и не знаютъ говорити, — на дѣль, супротивъ Русинѣвъ, показуются централистами, гѣршиши ътъ всѣхъ „szrajbjud-ѣвъ“, и нужденными егонстами та сѣвными чобѣйниками передъ всякимъ беззаконствомъ.

Той-же тернопільскій Выдѣль повѣтовый наказавъ громадѣ Пронатныхъ дня 13 лютого, щобъ она назадъ приняла ѡтправленого писаря-Поляка а крѣмъ того наложивъ — грошеву кару на вѣйта 20 зр., на заступника 10 зр. и на асесора 10 зр. Громада выговорила рекурсъ, а коли въ Выдѣль пов. не хотѣли подписати рубрумъ, бо рекурсъ бувъ писаный по руски, то внесено его прямо почтою до Выдѣлу краевого. Зъ-ѡтси звернено рекурсъ назадъ, бо, сказано, рекурсы ѡтъ громады до Выдѣлу краевого мусять ити черезъ Выдѣлы повѣтовй. Громада такъ поступила и же рѣшена.

Якъ Выдѣль повѣтовый, такъ и ц. к. староство въ Тернополи не хоче признати права

руского языка, тожь и прислало громадѣ Пронатныхъ слѣдующе письмо:

„L. 3802. Do zwierzchności gminnej w Proinatynie. Wzywa się zwierzchności gminna, aby pisma do c. k. starostwa, w myśl rozporządzenia ministerjalnego z d. 4 czerwca 1869, w języku polskim przedkładała, gdyż język ten jako urzędowy powwyżem rozporządzeniem zaprowadzony został. Z c. k. starostwa. Tarnopol, 17 lutego 1886. Maduriewicz.“

Громада противъ того наказу внесла рекурсъ до ц. к. намѣстничства. Чи выиграе тамъ справу, не знати; може бути, що треба буде ѣи удаватись выше. На всякій однакожь способѣ, ц. к. староство въ Тернополи, такъ само якъ и Выдѣль повѣтовый, не естъ въ правѣ покликнутись на мин. розпорядженнѣ зъ 5 червня 1869 р. Розпорядженнѣ министерске зъ 5 червня 1869 р. въ §. 5 выразно постановляе: „Истинуючй приписъ що до переписки властей, урядѣвъ и судѣвъ съ сторонами, съ властями недержавными, корпораціями и громадами, обовязуютъ на дальне и ихъ ѡтсе розпорядженнѣ не обовязуе“. (А треба знати, що н. пр. розпорядженнѣ министра справедливости зъ 9 липня 1860 р. ч. 10.340 выразно каже: „Подѣ взглядомъ мовы въ судахъ громады стоять на рѣвнѣ съ сторонами“ т. е. вольно имъ переписуватись по руски.) Ц. к. намѣстничство льѣвское въ своихъ рескриптѣ до подвластныхъ органѣвъ, выдалѣвъ 11 червня 1869 р., выразно каже: „Само собою розумѣея, що и на дальше въ мыслѣ §. 5. розпорядженя зъ 5 червня сторонамъ, духовнымъ верхностямъ и урядамъ, корпораціямъ и громадамъ вольно въ зносинахъ съ ц. к. зверхностями и урядами уживати одной зъ трехъ мовъ (руской, польской и пѣмецкой), а зъ другой стороны зостае ненарушимый ѡбовязокъ властей въ урядовѣвъ залагоджувано ихъ справъ уживати дотычнои (отже и руской) мовы“.

По чѣй же теперъ сторонѣ правда, панове представитель польской опиніи публичной? А мы говоримо прецѣвъ §§-фани и цитатами розпорядженъ тѣхъ самыхъ, котры вы называеце „nasze (польске) prawo publiczne“?!

До справы читалень звернемось на слѣдующій разъ.

Рѣчи пос. В. Ковальского.

I.
Рѣчь при дебѣтѣ надѣ бюджетомъ министерства просвѣты и исповѣданъ, выголошена 31 а. марта 1886.

Забираючи голосъ при титулѣ „школьный надѣрѣ“, находжсь подѣ пріятнымъ враженнѣмъ обохъ першихъ рѣчей его екоц. министра просвѣты, прірекшого намъ такъ богато и дуже хорошого въ школьній области. Мене тѣшитъ завленнѣ, що п. министръ не уляже иѣякимъ постороннимъ напорамъ, що школа въ Австріи буде каждому горожанови въ рѣвнѣй мѣрѣ пріотупна, що устороняго ѡтъ неі партійной вліяня, що школа та буде такъ устроена, щобъ каждому народови австрійскому буда дана можливість розвою національного, а молодѣжь образовала въ матерномъ языкѣ и щобъ ѡстаточо та школа буда австрійскою.

На вѣѣ тѣи оказана п. министромъ писешо весь народъ рускй въ Галичинѣ и нема оумиляя, що тѣи францызомъ оуцатоя.

Найвышеша управа и надѣрѣ надѣ школьнымъ дѣломъ и выхованнѣмъ належито ѡбѣла §. 1. и д. закона зъ 25 мая 1868 р. державѣ. До сего стремитъ и нынѣшнѣе министерство просвѣты, выдавши вже розпорядженнѣ о сконтрахъ библиотекъ школьныхъ для молодежи.

Органами министерства оуть въ першій ливѣ рады школьній краевой. На тѣмъ поли находитя Галичина въ выемковѣмъ положеню, бо Галицка рада школьна не естъ устроена на ладъ такихъ же радъ въ другихъ коронныхъ краяхъ, а нормована на школу руского народу регулятивомъ зъ 25 червня 1867. Не розумѣю, длячого уставомъ зъ 25 мая 1868 р. не змѣнено сего регулятива, а лишь познѣвише ѡбобрано радѣ школьній въ Галичинѣ право именувати директорѣвъ и учительѣвъ и переводити ѡтъ нѣми дисциплинарній ѡлѣдства. На тѣмъ окѣчено дѣло, а Руонаѣвъ желаннѣмъ естъ заедно зреорганизувати тую-жь раду на ладъ другихъ радъ краевыхъ. Галицка рада школьна естъ ще далека ѡтъ повнон объективности, ѣи навѣтъ не приходитъ на гадку, дѣбати про интересы рукахъ школъ и старатись о ихъ процвѣтаннѣ.

До сѣи рады и належить надѣрѣ школьній. Але чи въ силѣ оуть оновити добре ту задачу 6 инспекторѣвъ краевыхъ? Они занятй болѣше працями канцелярийными, а болѣшѣсть школъ лишася безъ директивъ. Рѣвно и надѣрѣ школъ народныхъ повѣтовыми инспекторами естъ недостаточнай. На 74 повѣтѣвъ поѣбдае Галичина лишь 37 повѣтовыхъ инспекторѣвъ, коли приѣвромъ въ Чехахъ естъ ихъ 69, а въ Моравіи 48. Однѣи инспекторъ галицкй надѣруе 90—100 школъ публичныхъ, не вчислюючи школъ недѣльныхъ, повторительныхъ и покутныхъ. На тѣмъ оуцывае заонованнѣ школъ, удержуваннѣ, надѣрѣ и множество работъ канцелярийныхъ. Дѣта за визацію одной школы выносятся у насъ 7 ар., въ Чехахъ 9 ар. Теперъ ще прибула имъ задача

Димитрій Степановичъ Бортиянскій. (1751—1825).

(Конецъ.)

Яко регентови и директорови придворного царского ѡбѣвядского хору ѡткрылось Бортиянскому широке поле до дѣлания, але разомъ ѡт тѣмъ представилосъ и деякй трудности, що сплывали полетѣ его генія, силы котрого именовѣрно бѣвъ самъ не могъ ще тогда оцѣннати. Экзекуторомъ его геніяльныхъ идей бѣвъ хоръ шумный ѡт знаменитыми голосами. Але вышнимъ голоомъ ѡбѣвали ѡбѣла правлѣвъ гредкомъ церкви лишь малѣйтій хлопцѣ, розумѣея, безъ сердечного чувства. И все достоинство хору заключалось тогда въ грѣбкѣмъ лишь выголосуванню, безъ тѣней и свѣтла. До того не смѣвъ Бортиянскій уживати иѣякомъ оркестры для супроводу и окрѣплева хору; лѣшалася лишь чистѣ людскй голосъ и наивышея диссонанція буда вже замѣтна. ѡттакъ церковный свѣвъ при дворѣ царскомъ закращувано подѣ той часѣ рѣзномородными шумными, болѣше концертными звортатами, вѣзжѣ молитвеннымъ настроеннѣмъ. Сей звортай привнесо ѡт собою чужесторонній капельмасторы, кляканы до двору для театру, имено Керчеллі, Галлюцці, Сарті, и др. Хотя тогдашній придворный хоръ добре ѡбдавалъ тѣ штучной красоты и силою авертать на себе увагу, то таки Бортиянскій почувать то, що церковный свѣвъ клонился до захо-

ду и чимъ-разъ дальше ѡтходивъ ѡтъ выскока прототы сердечной. Сплавити се стремленнѣе будо тѣмъ труднѣйше, що вѣѣ любувались лишь въ гармонійной, дуже грѣбкѣмъ многозвучности. Бортиянскій мавъ отже дуже трудну задачу. Имено мусѣвъ ѡвъ передѣвѣмъ приучити дѣтей чистого выголосуваня, ѡттакъ недостатокъ оркестры надолжити силою людского голоса, высокопарный стиль тогдашнего хору церковного зробити протѣйшимъ и ѡстаточо приличнымъ для церкви. Въ тѣхъ трудахъ засѣявъ геній Бортиянского въ повнѣмъ блеску.

Высока стѣйбѣность музичныхъ творѣвъ Бортиянского вылавляея головно въ тѣмъ, що вѣѣ его композиціи остоятъ дуже близько до свѣвъ и духа молитвы. Выражаючы слова молитвы языкомъ гармоніи, Бортиянскій стерѣгѣлъ такахъ одетельныхъ акордѣвъ, що крѣмъ полифоничной звучности иѣчого болѣше собою не выражаютъ и уживаютя композиторами перазъ лашъ для того, щобъ пописатись пустою ученостоею. Въ свои церковный пѣсонѣ не вложивъ Бортиянскій иѣгде нѣи ѡднѣи строгонъ фуги, не турбуе молящегося иѣшими звуками, а старася вылавити болѣше на сердце, иѣжь на бездушный слухъ. Бортиянскій авляе хоръ въ ѡдно проводнѣе чувство, въ одну проводну мысль, и хочъ выражае ихъ то однимъ то другимъ голоомъ, то такя кончатъ звичайно овою пѣсоны загалляючо однодушноостоею въ молятѣвъ. Въ загавѣ весь укладъ творѣвъ Бортиян-

ского привороненный до омы и снаги великого придворного хору, що частою гармонійностоею, точностоею и рѣвновогую голоомѣвъ похажѣи на жавый органъ, котрый якостое тоновѣвъ перевышше всякѣй другой органъ. Безперечно Бортиянскій могъ овою творы зробити ще протѣйшимъ, наслѣдующими тиху молитву, але не треба забувати, що Бортиянскій мавъ передѣвѣмъ задачу, ѡтклонити олухатѣльѣвъ ѡтъ тѣхъ артистичныхъ прикрасъ, якими првстроювали церковну музикау заграничній артисты, очарованнѣе олуху замѣннати чаромъ сердца, не подавати нышномъ роскоши концертной, а будити чувство протѣмъ и чистымъ свѣвомъ. Така перемѣна не могла довершитись нагло, бо заграничню роскошь полюблено тогдѣ загалляно, а простота въ музикальнѣмъ выконанню вымагае великого совершенствя. Соля въ вышнихъ голосахъ примѣненй у него воюды до умѣня и моготы малѣйтійныхъ свѣвакѣвъ-дѣтей, а в ѡсольвой партіи для взрослыхъ голоомѣвъ примѣняются такожь до тонъ невеликонъ вправы, ѡтъ якою приходили свѣвакѣвъ-самоуки до придворного хору. Они звичайно не цѣсѣдали иѣякомъ вышномъ техники, а перазъ приносили съ собою лишь добрый голоомъ. Бортиянскій для оныхъ трудностей и яко геній не поѣшовъ ѡлѣдомъ иѣи Скарлатого, иѣи Дурантого, иѣи Гендля, иѣи Йомелліого, иѣи Галдела, иѣи Моцарта. Сюжеты композицій оныхъ великихъ композиторѣвъ и цѣль ихъ буди зовѣмъ инакшѣ ѡтъ тѣхъ, котрыми одушевляло Бортиянскій.

Тамтѣи композиторы не лишь старалась удивити олухатѣля и переселити его немовъ въ вышній свѣтъ, але приѣбгали до власти и силы музикальной науки и въ сего жерела черпали краю и блесокъ концертныхъ творѣвъ. Длятого въ церковной музикаѣ уживали они заедно богатыхъ и трудныхъ украшенъ, зрозумѣлыхъ лишь знатокамъ, и не щадили иѣчого, що лишь могло замѣматъ и поражати слухъ. У Бортиянского, противно, въ предметѣ буда лишь ѡднѣа смиренна и тепла молитва, котрую загрѣвувъ сердце и часто вытлокавъ сладкй слѣзы. Словомъ: Бортиянскій у насъ и воюды однокѣи и на все лишитося однокѣимъ взѣрцемъ тонъ рѣдкои и выскока штуки, що самую гармоніею голоомѣвъ будитъ въ олухатѣлю глубоке набожнѣе чувство и успособляе его до широнъ молитвы.

Може бути, що та оцѣнка генія Бортиянского естъ въ части трохи за абстрактна и тѣмъ ѡдносторонна. Але поки не найдѣо критикъ, що основно зѣналізуе его музичній творы, мы стоимо при иѣй тѣмъ болѣше, що оцѣнка та походитъ въ пера Федора Львова, рѣвно олавно-звѣтского композитора церковного свѣву. На однѣвъ недостатокъ можемо однакожь въ тѣѣ оцѣнкѣ вже нѣмѣи указати, а имено, що Львовъ не розѣбрѣвъ пытаня, що въ музичныхъ творѣвахъ Бортиянского звязанѣе ѡтъ его талантомъ и выскокимъ образованнѣмъ музикальнымъ, а що будо результатомъ обставинъ, посередѣ котрыхъ Бортиянскій

очищена школьних бібліотек. Посади їх не суть системизовані. Богато инспекторів не по-сїдає достаточного знання їх рутини. Деякі по-ступують собі навіть дуже неправильно. Вь гро-маді Кошедеві, приміром, повстала школа, до котрої селяне жадали учителя. О кружний инспектор не вїдвїм оглянувшись за кандидатом. Громадяне представили трьох, але жадного инспектора не прийняв, замїчаючи то се, то то. Вь кїнци прислано жандарма вь село и жадаю ключей оть школы пїдвї угрозою кар-и грошевою, щоб виводити учителя Яроша, котрий не по-сїдає нї кваліфікаціи, нї не умїє анї по руки анї по польски, лиш якийсь одно-славянське парїчье. Сей факт не свїдчить о до-бромь уопособленю инспектора для школы, а при-чина лежала вь тїмъ, що громада засновала шко-лу зь рускимь викладавчимъ языкомъ. Вь вохїд-ній Галичанї настановлюють инспекторы, що не знають вовсїмъ руского языка. Була бь отже крайна пора завести вь тїмъ дїлї лады и оть ин-спекторів повїтовихъ, постїбно настановленнихъ, жадати знаня обохъ краєвихъ языківъ. Маю на-дїю, що п. министр займєть ширю сею для Ру-снївотъ галицкахъ жизненою справою. (Браво!)

II.

Рѣчь при дебатї надь бюджетомь вѣроиспо-вѣдань, выголошена 31 марта 1886 р.

Церковнї отьносини вь Галичанї не змїни-лись оть послїдної розпави бюджетової на луч-ше. Вь насъ существуете задово давне зло. Отъ чоту прохѣтї зїтъ вынародовляють рукою молодїжъ бауаты и Эмартвыхотанцї. Зь стороны мини-стерства потїшено насъ одного разу, що зь змї-ною обставинъ змїняють все, але обставини тї вже дїйствително нїмї змїнялись, але полїги нема.

Безити вже покїбчили госполарку вь До-бромїли и теперь переселились оть новїцїатомъ до Львова, де такожъ пожурут останки тамошного василїанского монастыря. (Правда!).

Змартвыхотанцї по недостатку фондівъ покїнчатъ такожъ небавомъ свїй рахунокъ а ихъ работа закончатъ дуже оумно. За будучнїотъ тяжать отьвїчалнїотъ на тїхъ, котрымъ приоду-ге право распоряджати вь тїмъ дїлї. До тїхъ органівъ и ключу я, щобъ помїчь ихъ не прїй-шла за пїзно!

Бесїдникъ поспирає оттакъ пїдвїсненне до-тациї епископа Станиславовского, котрий до-ся уряду безъ канцеларїи и капитулы. Дальше пе-реходить на предмет конгрессу и констатуетъ, що вь 1885 р. отьказано богато овещанїкамъ вь по-вїтахъ бережальськомь, золочївськомь, жовківськомь, драгобїцкь и др. звичайнихъ щорїчныхъ запомогъ. Отьказано имено запомогї тїмъ овещанїкамъ, що мали щастє бути выборцами при послїднихъ выборахъ до рады державной. Деякі старосты упоминали навіть овещанїковъ-выборцївъ, щобъ де голосували на народомъ поставленыхъ канди-датівъ, а кола се не сталося, не дано имъ запо-могъ. Не помогли жалї, що у тїхъ овещанїковъ суть дїти вь школахъ. Строгий старосты оказали, що овещанїки повинни були вь часъ выборочъ кампанїи зїдлати ся оть фактами и оторожнїйше пооступати. Бесїдникъ не наводити именъ оскор-бленыхъ, бо они надїслали вже вь министерство свои жалобы.

Перейшовши до самого конгрессального пы-таня, констатуетъ бесїдникъ, що зь запомогового фонду вычеркнено на сей рїкъ третину сумы. Дальшї вычеркненї слїдуютъ вь двохъ слїдую-чихъ рокахъ и — якъ п. министр заявивъ — небавомъ устанутъ всякі личнї додатки, бо кон-грессу буде управильнена. Такъ стоять и вь законї. На 1886 р. лишаютъ отъ двї третини запомого-вого фонду вь 400.000 ар. Тому и звертаю увагу правительства на то, щобъ вь сего фонду давати запомогї овещанїкамъ дїйствително потребующимъ безъ взгляду на ихъ политичне поведєнне, бо запо-могї не суть нагородами!

Дїло регуляціи конгрессу вже на тїлько до-зрїло, що предложеиї фазїи розслїдуютъ и адъ-

зрїть. Бо треба знати, що Бортиянскїй родомъ и молодостею своєю принадлежить лишъ мало-рускому народови и годї не допустити, щобъ пїсьмъ украинська зь всею своєю мелодїйностею, тужливостею и красою не вплинула головю на его музичнї творы. Рївно-ж годїе було-бь тру-ду повести граняцю межї тїмъ, що вь творяхъ Бортиянского есть оригинально руско-украин-скимъ, а о скїлько его фантазїи уягла впливови италийской музыки, противъ котрой, вправдї духъ его боровся, але котру побороти цїлковито може Бортиянскому таки не удалось. Ототочно и церковнї найбїш украинсько-русскї зь того часу найшли имовїрно деякі отьгомїя вь твор-яхъ Бортиянского. Будь-якъ-будь, Бортиянскїй есть и нїмї вь очахъ всего славянського овїта музичнымъ колосомъ, а головна заслуга генїя его передъ церквою греческою спочиває головю вь тїмъ, що бїзъ свїннїхъ розвїй захїдно-евро-пейскихъ формъ музичныхъ на Русю и для духа руского пїсьни здобувъ право горожаньства вь церкви. Слава его голосна нїмї вь цїлїй Рос-сїи, а блєскъ сєи славы паде головю на нашу Русь-Украину! Бортиянскїй, то и нашъ ве-литъ музикальнїй! Онъ написавъ 35 ве-ликихъ концертівъ и богато другихъ поменшихъ творівъ музичныхъ, разомъ вь числї до 1184.

Н. В. В.

юються наміотництвами. Тї фазїи предложатъ небавомъ ординарїатами поодинокимъ парохамъ и кождому буде вольно противъ адъюстованыхъ фазїи вноети евентуально рекурсы. Я думаю, що кождий душаотыр не змїнять пїднести то, що могло-бь видїнути на остаточнїй вымїр кон-грессальной належнїотї и що министерство зь оувои стороны увзгляднїть осправедлївї предста-вленїя чи рекурсы душаотырїв.

При тїй нагодї звертаю увагу правитель-ства на петицію вносену до сєи палаты вь пер-шихъ дняхъ лютого. Петиція та, хочъ вже о нїй есть осправозданне, ще не рїшена, а деканатъ бусогїй упоминає вь нїй: 1) о скромнїй проц-ентовый оуогот оть доходу зь ерекціональныхъ грунтоівъ и 2) о увзглядненне дотациї тїхъ овещанїковъ, що завїдуютъ дочерними церквами и школами. Сама петиція есть дуже добре умотво-вана и може министерству вѣроисповѣданъ послужити за добрый матерїалъ при остаточнїмъ вы-мїрї конгрессу. Священникъ не есть лишъ господа-ремъ и тому трудно ему добути зь землї, до то-го ще неразъ дуже розкиненою, тї користи, якї добуває другїй. Се дуже важна обставина! До-звѣдъ до дочерныхъ церквей есть вь нашомъ краю дуже труднїй. Священники роблять надъ оило и по-овїають неразъ свое здоровье. Ихъ осправедлї-вїя жадана належало бь про-то безусловно вдволати.

Ототочно переходить бесїдникъ до справы парохїи рускою вь Віднї ов. Варвары и повоинш-ши всеоторною исторїю заснованї сєи парохїи (1775 р.) отьновленя церкви (1884 р.) и заложєнїя семинарїи духовной 1783 р. згадує, що послїд-ними часами помїщенєе парохїи и питомцївъ вь сего дуже неїдовїднєе и вноситъ, щобъ такъ па-рохю якъ и семинарїю перенести на догїднїйше мїсце близше нового университету. (Браво!)

СВЯТКОВАННЄ ПАМЯТИ ШЕВЧЕНКА ВЪ ТЕРНОПОЛІ.

Слава великого кобзаря Руси Украины не вмре, не положе! Его животворне слово розда-лось широко воюды, де лишъ проживаютъ Русо-ны, вь котрыхъ ще не завмерла любовь до своего рїдного народу. Доказомъ сего XXV-тї роковини смерти Тараса. Коли за кордономъ, на Украинї, могла згадувати его память лишъ такимъ оло-вомъ вь тїснїйшихъ кругахъ, то вь нашїй Га-личанї сєе военардне свято обходило ся всюды прилюдно и величаво.

Торжество XXV-тїхъ роковинъ смерти на-шого поэта и Тернопільцїв обходили дуже тор-жественно, а до нихъ прилучилася цїла окрест-нїотъ подольского отолїя. Мимо дуже злон дога-то явилось минушнїотъ недїлї на торжествї богато людей и зь доокладныхъ селъ, и сєя театраль-на, де обходилася вечернїцъ, вивовнїлася Рус-нами зь мїста и околицъ. Краснїй полъ бувъ дуже численно затушпленнїй, а народнїй отрої под-ольскихъ красавиць гармонїювали оть прїстроє-ною святочно салею.

Збораныхъ гостей повїтавъ вѣтучною бесї-дою проф. Ол. Барвїнскїй. Онъ розказавъ ко-ротко долю нашего великого поэта, его труды и заслуги для насъ, выказавъ, якъ живе олово Та-раса здвїгнуло нашъ народъ и пїднесло нашу рїдну мову, котрой ще я нїмї деякі люди таки з-помїжъ насъ оамыхъ цурають, а оттакъ зга-давъ про тї часы, коли то першїй разъ думы Тарасовї пробудили Тернопільцїв до живого дїла. Згадуючи про тогїшнїхъ молодїжъ терно-польскую и еи энтузїизмъ національнїй, захоуч-вавъ и теперїшню молодїжъ, щобъ и она труди-лася для славы та добра своего народу, бо на нїй опочиває красна будучнїотъ нашего народу.

По вѣтучнїй бесїдї наступили спївы и дек-лямаціи. Хоръ жївочїй, вь складъ котрого вхо-дили: п-нї Барвїнскїй и п-нї Іосифа, Олена и Юлія Крушельницкїй, Павлїкївна зь Микулинцїв, Чемерянська, Студїянська, Зарїцка и п-нї На-вроцкїй, отспївавъ зовсїмъ корректно „Молатву“ Лїоєнка, а мїшаннїй хоръ вь оупроводї оркестры „До Веснї“ Матїюка. Солью теноромъ „Ой одна и одна“ Лїєсенка, отспїване папомъ К., подоба-лось загално, а спїваць, обыпнанны грїмками оплеоканами, отспївавъ ще надїрограмово Лїєсенка „Ой кобы менї мамо намясто“, котре выпало не менше удачно. Четверта зь ряду була продукция дуету Лїєсенка „О нї, я хороша“, котрий отспї-вали п-нї Б. и п-нї Г. Гарна мелодїя, якъ та-кожъ гарне виведєнне зь цїлою прецизїєю, подо-балось загално. По деклямаціи „Причаннїа“ Шев-ченка, котру выголошєв п. В. Г. зь добрымъ зрозумїньемъ, отспївавъ надїрограмово мїшаннїй хоръ вь оупроводї оркестры композицію зь но-вои Лїєсенковой оперы „Утолена“. Ся продукция була вїнцемъ цїлого вечера. „Утолена“, отспї-вана вь першїй разъ у насъ вь Галичанї, вы-кликала середъ публики великїй энтузїизмъ. Опле-оки и оклики „олавно!“ не втїхали черезъ колька минутъ, доки хоръ еи не повторивъ. По другїмъ отспїваню настало зновъ то само одушевленне, той самї энтузїизмъ; здавалося, що оплескамъ и грїмнїмъ „олавно!“ не буде кїнца. Оїболя от-спївано ще композицію Воробкевича „Надъ Пру-томъ“, а на законченне Нїщаньского „Закувала та оива зазула“. Пїднести тутъ мусимо, що вїй музикальнїй продукция не тїлько что були утвору нашихъ народныхъ композиторівъ, але виконанї були такожъ власными рускими силами; при фор-тепнїй лишъ акомпанювавъ д-ръ Богданскїй, у-читель спїву зь Львова.

На вечернїхъ насїлїхъ кольканадцятї теле-грамъ и привїтнїхъ пїсьмъ, мїжъ ишими: отъ тов. „Просвѣта“, отъ „Педагогичного товариства“ и отъ „Академ. Братства“ зь Львова, отъ питом-цївъ вїденської семинарїи, отъ читальнї вь Го-роденцї, зь Збаража отъ товариства „Надїя“,

отъ читальнї вь Микулинцяхъ, отъ д-ра Зарїц-кого, Евг. Олєонїцкого и Ант. Горбачевского, ако давнїхъ учениковъ тернопільскихъ, и другїй. Деякі доокладнї мїсцевосты, якъ Збараж, Ку-чинцї, Дениовъ и т. д. повиосылали були мимо дуже злон дороги своихъ делегатівъ; зь Збаража прїбуло ажъ оїмъ делегатівъ.

По вечерку зборало ся ще було богато го-тей вь комнатахъ „Рускої Бесїды“, де устроє-но пїр и гостї забавлялися весело до пїзнои ноци. При сїй нагодї мали мы случайнїотъ по-бачити, якъ гарненько розвивася тернопільска „Бесїда“. Вь досєтї прѣотрїбї сєи своїй „Бе-сїда“ устроєно малу але дуже гарну оцєну зь новыми декораціями, де теперъ будутъ отбуватисъ аматорскї представлєнїя театральнї. Вь недїлю д. 18 л. цвѣтнїя отьбудєся вже перше предста-вленнє.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархїя.

(Програма найближшїи кампанїи парлам-ентарной.) „Сгас“ довїдуєся зь „найкомпетентнїй-шого жерела“, що засїданя рады державной бу-дутъ отбуватися до 16 с. м., а оттакъ наотуплѣть ферїи великоднїй. Рада державна зберега знову дня 4 мая; якъ довго потревають ще оттакъ за-сїданя, трудно нїмї означити. На всякїй случай друга сєоя рады державной буде окликана вь вересню и тогды залагодитоя угода зь Угорщи-ною. Вь падолїотї будутъ радити оїбнїй деле-гациї вь Пештї. Соямы краєвї будутъ окли-канї вь груднї и будутъ такъ довго радити якъ имъ захочєся. Дперва по законченю оїбнївотъ бу-де знову окликана рада державна.

(Палата послѣдъ) закончила на оуботнїш-нїмъ засїданю розпави надъ бюджетомъ мини-стерства рїльництва и прїотупила до двокуюї надъ прєлиминарємъ министерства правосудїя. Вь двокуюї забравъ голосъ пос. Жакъ и вы-отупавъ противъ того, що распорядженне зь 20 цвѣтнїя 1884 р. надає все ще властамъ полицїй-нымъ необмеженне право. (Засудъ галицкихъ па-ломнїковъ за подорожъ на св. Методїевское тор-жество до Петербурга. Ред.) Дальше выказувавъ, що богато новыхъ уставъ родитъ лишъ новыхъ ворогівъ державы и найоопаснїйшихъ людей поныхає до анархїзму. На послѣдокъ пїднїсь ще и то, що разъ-в-разъ творятся новї майора-ты и розширяють старї черезъ закуш-но сєлянскихъ грунтоівъ.

(Законъ о отолченю) прїїде вже на певно вь середу подъ наряду вь радї державной.

Заграничнї Державы.

Рухъ соціалнїй на заходї. Ситуация вь Бельгїи зачинає бути дуже критичною. Рухъ соціалнїй не тїлько что не утає, але ширитоя чимъ разъ болше и проявляєся навіть тамъ, де его ще до послїднихъ днївъ не було. Зь Брук-селї доносять, що вь многихъ мїсцевостяхъ чу-жї агитаторы агитуютъ дуже сильно межї жи-телями, роздають грошї и намовляють до рево-люціи. Вь окрестнїотї Шарльоро ситуация такъ погїршила ся, що треба було выслати свїжї во-еннї оїлы. Вь окрестнїотї Вервїє увязнено дня 9 о. м. 42 вїмєцкихъ агитаторівъ и отогавлено до гранїцъ. Правительство бельгїйске занєпоко-илось дуже. Король бельгїйскїй покликавъ до себе проводрївъ рїжнїхъ стороннїцївъ и на раджу-ванєя сь ними, вь якїй-бъ оїлообї зарадити гро-злїчї небезпечнїотї. — Вь Франціи рухъ работ-нїковъ вь Декавиллї трохї прїтахъ, але за то отбївося сильнїйшимъ отгомомъ вь парламентї. Скрайна лїваця интерпєлювала правительство вь осправї увязненя редакторівъ радикальной газеты „Сгї du peuple“ и выотупила була дуже остро противъ правительства. Министр правосудїя отпо-вївъ на то, що увязненє отбулося зовсїмъ на правнїй подотавї и палата прїняла сєе заявленне министра значною бїльшостею, бо 435 голосами противъ 65. Правнїца знову домагалася, щобъ по-оловъ Вазлєя и Камєлїнєта, що пїдбурювали ро-ботнїковъ, увязнїти. Правительству удалось от-рочити сєю двокуюю лишъ бїльшостею 10 голо-совъ. — Вь оспокойнїй доои Швайцарїи рухъ со-ціалнїотичнїй зачинає прїобрѣтати чимъ разъ бїль-шї розмїры. Первїстною проявленя бувъ сей рухъ лишъ вь Базилє, теперъ розширився бїзъ вже вь Ст. Галльєнъ и Лїозанї. Кажуть, що цїлїй рухъ сєй выходитъ властиво зь Цюриху. Вь Базилє и горїшнїомъ Ельзасѣ появилось тамтою оуботы анархїотичне пїсьмо подъ заголовкомъ „Мухи и пауки“, вазываєчє работнїковъ до знїщеня воїхъ и всего, головню же богачївъ, кїра и уряднї-ковъ. Пїсьмо сєе одной ноци розкинено на колька-набїдѣт миль далеко. „N. Wiener Extrablatt“ до-носятъ, що вь пївнїчнїй Америкѣ выбухла зновъ змова работнїковъ.

На Балканї. Отповїдъ кн. Александрѣ болгарского на постанову конференціи все ще не насїпїла. Зь телеграмми лишъ, яку кн. Алекса-ндєръ выославъ до своего батька до Дармштату, до-вїдуємося, що князь постановивъ прїняти ту по-станову яко волю Европы але не яко болгарско-турецку угоду заотєрїгаючи свое право супр-отивъ §. 1. сєи постановы. Тимчасомъ Вохїднїя Румєлія прїлучєся чимъ разъ тїснїйше до Бол-гарїи и заводатоя тамъ всякїй такї порядки якъ вь Болгарїи. Вь послїднихъ дняхъ выдає князь прїказъ, щобъ для Болгарїи отворити генераль-нїй штабъ, котрого воїско болгарске доос ще не мало. — Греція не хоче нїякъ уступити и грозить все ще воїною. Послїднїй засїданя пар-ляменту грецкого були такъ бурлївї и такъ рї-шучо домаганосъ на нихъ воїны, що майже и

нема оумнїву, що цїла справа не закончїтисъ вїтєльству свое повне довїрєе. — На границѣ греcko-турецкїй коло Заркосъ мало, що вже вь турецкимъ. Грецкїй воїска ободили грецкїмъ нїчнїю гору Кутра и здеасъ переступили границю турецку. Турецкїй комендантъ Еюб-паша зовсїмъ отже грецкого генерала Салузакиса, щобъ бїзъ прїказавъ своему воїску уступитися, и рївно-часно прїказавъ турецкому воїску и рївно-часно пїдъ границу. Греки однакжъ неуступили лишъ скрїпили свои позиціи и такъ стоятъ неуступлю-ча воїска лишъ на выстрїлъ далеко отъ сєбя. О сїмъ конфликтї нема ще близшихъ вѣстєй.

НОВІНКИ.

— Прєос. еп. Станиславовскїй Юліанъ делегуетъ до головного Заряду „kótek polniscyuch“ о. Д. Туркевича, парохѣ при Закладї карбївъ у Львовї. Такъ отже вь Зарядї польскихъ „Kóle-otъ“ ма-ють засїдати ажъ чотыри рускї овещанїки: 1) крыл. о. В. Фацїєвичъ (выбраннїй Заг. Зборнїи товариства), 2) крыл. о. Д. Готєровичъ (отпору-чникъ Консїсторїи Львовской), 3) о. Тороснїнъ (отпору-чникъ Консїсторїи перемыской) и 4) о. Д. Туркевичъ (отпоручникъ Ординарїата ставропо-ловского).

— Рада мѣска у Львовї выбрала зь помїжъ сєбя дня 8 л. цвѣтнїя 5 секціи: Вь складъ тїхъ вхо-дятъ раднїй Русины до секціи I. (добродїтелно-го. Величкїй и Василєвскїй; до с. П. (филантropic-но. Бачинскїй и пн. Дымєтъ и Вахняннї; до с. IV. (санитарнои) п. Семєратовичъ; до с. V. (ор-ганїзаціоннои) о. Ільнїцкїй и д-ръ А. Огонов-скїй. До комисїи правнїчнїй выбрано д-ра А. Ого-новского, а на делегата Рады мѣска вїд-шїми п. Дымєта.

— На фондъ будовы руского театру зложєвъ мой руки п. Корженко 10 ар. а. в. — *Ил. Бєлєн-ко*

Товариство студентівъ полїтехнїки „Братнїе мїмѣ“, котрого членами есть и колькахъ Русинѣхъ, устроило дня 10 л. о. м. при участї хоръ Рус-скихъ студентівъ подъ управою о. Н. Н. вечерню музикально-декляматорскїй вь память 25 лїтнїхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка. Вь складъ вариетта, украшенїй цвѣтами и бїотомъ Шев-ченка, явилося на вечерню колькахъ профєсорѣхъ полїтехнїки оть родинами, и надъ 200 студентѣхъ полїтехнїки и академиківъ. Хоръ отпѣвалъ вь 1 шу точку програмы „До рускою пїсьна“ В. М. Гюка, а на 8-му „Закувала та оива зазула“ П. Щицьногого, а на загалне жаданє ще одну оїбо-тѣ „Зь окрещївотъ“ Нижанковкого. Выконанєе от-тетівъ якъ и солью теноромъ п. Б. К. выказало правдивєе одушевленне. Оплєскамъ не було мїстѣ Точку третю и шестю выповнївъ членъ товари-ства п. Сухєцкїй. П. С. отогравъ Берїотѣ „Гїтїю“ и Вїнявокого „Мазурку“, и показавъ тїхъ трудныхъ до выкованя, а хорошихъ вї-нїкахъ, осправдєшнїмъ виртуозомъ. Другу точку програмы выповнїли деклямаціи: Д-ръ Шевченка, котру выголосивъ по руски членъ вариетта п. Монсѣ и „Кавказъ“ вь польскїхъ переводїхъ, отдеклямованнїй п. Коморнїцнїхъ. Деклямаціи були дуже удачїй. Першою оїбо-вечерка була точка 5-та, отчитъ п. Монсѣ „Рус literatury ruskiej“. Отчитъ бувъ обрѣзаню о бїльшїй частї поля рускахъ жерель. Делегентъ згадавъ вь нїмъ про руску литерату-рѣ найдавнїйшихъ часівъ; назвавъ по нїмъ вїсї памятнїки старинной литературы; далъ згадавъ про Котляревского и его наолюднїє на Украинї, а про Маркїяна и его товариствъ вь Галичанї; подавъ оїболя коротку біографію Шевченка и поглядъ на его пїсьма; дальше пїснєва до послїднихъ роковъ дїяльнїоты Ру-совъ вь литературѣ, згадавъ про покїбнїхъ вѣроцкого и Барвїнського, и закончївъ свїй отчитъ, покликомъ до товариствъ, щобъ свои литература, студїювали и рукою, оїбо-сєя, а тогды переовѣдчатоя, яка чудова оїбо-отїдучєе пїсьмо:

Вп. п. Редакторе! Дуже прошу выголосити вь своїй пов. часописѣ мїсца сего отрїчкамъ: У насъ вь Чехохъ выпродано давню гадка, пїдїрана впливовими людьми, щобъ нашї дамы плекали рускї вышиванїя. Кочи зь наглядю той поетичнїй реалїзмъ лицюкѣ Русю, а прошеннїй о помїчь вь тїмъ редакторомъ „Slovansk-ого Sbornik a“, оїболя Вп. Суопїбнїотї рускої, котра не валять оть олавянської взаимнїотї, именовъ шарпїтї стови гадки подати на розвагу, чи не прїятнїе прїгоднїмъ допомогти намъ вь тїй рїшєннї намъ надовое о годнїй взорцї одежї, оуботы годї осущити нашу гадку. Особливо шарпїтї намъ паннїмъ и паннїчкамъ рускамъ на прї-ціи легко дїстати такї взорцї, тожъ прїятнїе дїлїть помїчнїю руки, а бодай намъ вышиванїя у кого и по якїй цїнї можемо тїхъ взорцї дати и набути. Волякї-жъ взорцї, якї отъ патрїотичнїй панї и паннї галицко-рускї, тїмъ немю, зложатоя на памятку вь этнографич-нїю зборнїку чєского промыслового музея вь Празї, разомъ оть именами благочїв-жєртвоносїцъ.

Съ поважанїемъ Фр. Ржегорскїй.

Готель Варшавскїй. — Зь Калюша пишуть намъ: Вь 33 ч. доносили мы о засуопєнїдованю Мойше и затушпнїка бурмїотра мїста Калюша и т. д. разъ наше ц. к. староство. Не послали мы вь причини отїдотва, ако волеос вь тїмъ

суд. Теперь доносимо, що по відношенню до чинних актів до Станіславської прокуратури, вислав зараз вищий суд в Станіславській комісії і жандармів і казав зробити у М. Маєра ревізію і арештувати его. Але жиди перенесли наперед вітницю комісії і жандармів і вислали в Станіславова того дня, коли мала комісія прийти побачити в Станіславова, фінанса, котрий Маєра о всім повідомив так, що той все поспішав в ще мав досить часу утечи. Жандармерія глядає за ним дуже пильно.

— Проект о. Блявського. На засіданні Ради повітової в Теревові д. 18 цвітня 1885 р. подав о. І. Блявський проект в справі охорони власності землі так великих як і малих посідаств. В проекті тім домагався о. І. Блявський краєвого фонду, на котрий би зложили ся всі повіти. Проект той прийняв Рада одностайно, а Виділєв єй розробив вже об'єкти, де вказуючи на велике задоволення і лихе положення класу робітничого, підносить, що землю набувають тепер люде вишкучкою працею і маєток селян, а надто оут ворогами наших землі. Щоб сему перешкодити, прокладає Виділєв в Теревові сей проект і вищим Виділєв, заохочує звязати товариство, а на ослучай заложеня такого товариства об'єкта через лѣт 10 давати що року по 1.000—2.000 зр. на згадану цѣль. Огозва означує, що дѣдичам конечно приходилося продавати якусь част своєю землі, аби тымъ опосередку видобулися зв догѣв. В той операції повинно посередничати товариство, котре-бы купувало таку землю у дѣдичѣв и продавало єй лише такимъ, котрі купують землю на ужатокъ своій и своих дѣтей, а не на спекуляцію, або розпарцелювало єй мѣжъ селянъ за оплатою ратами через 6 лѣт.

— Пок. о. Григорій Гуменичъ бувъ в передомертвомъ завѣщанні на будову П-гои городскої церкви у Львові 100 зр. а. в. — На дохідъ бурсы для учительскихъ дѣтей відбувся в Яворовій музикально декламаторской вечерокъ, на котромъ співано і декламовано рускій и польскій творы.

— Податковий практик. Беръ Бергманъ купивъ на ліцитації село Тустань (коло Галича). Урядъ податковий в Станіславовій казавъ єму 1 марта 1879 р. заплатити титуломъ перенесеної власності 2.375 зр. и 28 кр. належності. Бергманъ мусѣвъ зложити тую суму до депозиту судового а тимчасомъ вибѣс рекурсу. Краєва дирекція окарбу д. 11 подолота 1884 р. знизала тую суму на 2.001 зр. и 35 кр. Бергманъ подавъ ще рекурсу до министерства финансовъ и оно знизало тую суму такъ, що звъ першогонихъ 2.375 зр. и 28 кр. зробилося лише 1 зр. 35 кр. Про цю тую тагнува аж 7 лѣт и коштувавъ досить багато. А що годенъ-бы в подобнімъ ослучаю зробити темижъ, податковий селянинъ?

— Справедливість в засудженні! До Борщава приѣхавъ тими днями одинъ господар на ярмарокъ, и побшовъ на коньску торговницю куувати ооб кофѣ. Увидѣвши звъдалека пару коней, котрі жидъ проводжувавъ по торговницю, а котрі на око нѣби виглядали добрі, протувавъ до жиди и отавъ ємъ нимъ годитися за тія кофѣ. По довгихъ переговорахъ прибито торгъ и господар обовязаво жидови заплатити за кофѣ 105 зр., однакжъ, хоча приглянувшись згодженімъ конямъ лѣше, казавъ своему зятеві, котрий такожъ ємъ нимъ прибувъ на торговницю, що черевати тія кофѣ по торговницю, щобъ переконатися, чи не калѣки. Але скоро лаше зать отбѣшовъ єс конями, жиди притиснула господаря, аби плативъ за кофѣ, а що той справою и не хотѣвъ платити, закамъ не огляне добре коней, жиди кинулось на него и ошломѣмъ выдерла єму грошѣ звъ ремени, а оденъ жидокъ побѣгъ заразъ до уряду громадского підписати паспортъ, немовъ ємъ уже продавъ свои кофѣ тому господарю. Тимчасомъ зать повернувъ єс конями и ствердавъ, що кофѣ некалі, цѣлковитѣ калѣки. Але що звъ того, коли грошей вже не було, а жидъ, котрий выдеръ грошѣ, щезъ мовъ камѣнь у воду. Відний зработаний чоловікъ побшовъ до ц. к. жандармеріи, аби тую рѣчь оповѣдати, и оденъ звъ жандармѣвъ заразъ удаво єс нимъ на торговницю, а що не було тамъ того жиди, котрий выдеръ грошѣ, то жандармъ взявъ другого жиди, котрий бувъ при томъ рабунку, и завѣвъ ихъ до уряду громадского, щобъ вывѣдатю єс правдомъ раббанику. Однакжъ, не маючи самъ часу, лашивъ тую справу залагодити пану бурмиотрові, христіанови. А що робити п. бурмиотровъ? Ого безъ суду, безъ права, замыкає бѣдного, середъ бѣлого дня зработаного господаря, на 24 годинъ до арешту и наже єму ще заразъ заплатити жидови 5 зр. за страту часу, жиди же пускає на волю. Чи то справедливість, пане бурмиотрове?

— Нове ахварство! В селѣ С., в повітѣ борщівкомѣ, єсть арендаремъ такъ честный жидокъ, що не можуть вже розпознати грошей на лашу, бо мабуть має страхъ, набирає тую лашу в цѣлкомъ вишій и на око нѣби невняный способъ, бо безъ вышочування грошей. Огъ робити такъ: скоро хто приде до него змѣнати кроваво зароблений грѣшъ на дрѣбнѣ, то, поминувши вже, що тымъ и добре робить арендаремъ, бо чей-же и арендарю потребує мѣди вымѣнати на паперы — мусить платити єму „змішного“: огъ 1 зр. 1 кр., огъ 5 зр. 5 кр., огъ 10 зр. 10 кр. и т. д., не згадуючи вже о томъ, що мусить взяти або горѣвки, або бодай вышити, або купити тютюну. Правда, що невняный рабунку? И то не лихва?

— Зъ Кауша пишуть намъ: В селѣ Новица головною була колишъ управа заложена громадского ослучу. Вой одувелъше тую гадку, бо село дуже велике и вже досить освѣчене. Значшово и предприємцѣ, котрий выбудувавъ своимъ кош-

томъ дѣмъ на ослещѣ, а добрі громадяне помагали навѣт безкоротно при будовѣ, щобъ лиш чимъ скорше вырватися звъ рукъ жидовскихъ, котрі обмотали село, мовъ шапку. Не маювъ оцнакъ и рокъ, якъ ослещъ отавъ вь пригѣдѣ єс одному жидови. Крамницю „громадоку“ (якъ она звъ початку называлася), выпаймавъ п. К. жидамъ!..

— Оголошенє. Вь громадѣ Мѣстнахъ, почта Наваріа, має побудуватися сего року школа 24 метры довга, а 10 метрѣвъ широка. Предриємцѣ на тую будову зволятъ надослати свои оферты до 1 л. мая о. р. Влизній вѣсти можна засягнути вь тутешнімъ Урядѣ громадскомъ. — Зъ уряду громадского, Мих. Шеремета, нач. громады.

— Назимиръ гр. Стадниций, звѣтний историкъ, померъ минушого тыдня у Львові вь 90. роцѣ жита. До важнѣйшихъ его творѣвъ належатъ: „Сны Гедимина“, 2 томы; „Братя Вол. Ягайла“; „Ольгердъ и Кейстутъ, сыны Гедимина“.

— Михайлъ Гайденрайхъ, званий подъ псевдонимомъ „генералъ Крукъ“, померъ минушого тыдня у Львові. Покѣйний бувъ головнымъ комендантомъ польского войска вь р. 1863, розмѣшеного на Пѣдлєсю. Ошоло пробувавъ до р. 1872 вь Франціи, а вь томъ роцѣ отѣвъ у Львові и заложивъ фабрику папѣшковыхъ выробѣв. Фабрицѣ той не повелося и то затрило его послѣдній хвилѣ жита. Покѣйний мавъ 55 лѣт и лашивъ одну 13-лѣтню донку, для котрой лашивъ вь ошомъ завѣщанні „ошѣк польского народу“, и жадавъ, щобъ єй выховано вь польскихъ школахъ и щобъ она окорше не ошускала отчины (она має рѣдню вь Франціи), поки не зробить туть ошпы на учительку. Генералъ „Крукъ“ хотѣвъ ще вь р. 1876 формувати польскій легіонъ и ити до Туреччины протавъ войокъ російскихъ. Покѣйний бувъ до р. 1863 майоромъ войокъ російскихъ.

— Вь Динѣвѣ буде отвореный новый судъ повітвый, до котрого прилучатся деякі громады звъ суду вь Дубецку, а кілька громадъ звъ суду перемыского прилучатю до суду вь Дубецку.

— Угры постановили ревизувати Полякомъ и задумують єс початкомъ оєи осени приѣхати до Кракова и Львова. Окрѣмъ бурмиотровѣ, рады мѣста Пешту и репрезентантѣвъ вишихъ мѣст прилучатю ще до товариства якихъ 400 академикѣв и цыганьска оркестра, зложена звъ 60 найлучшихъ музыкантѣв. (Такъ бодай доносѣтъ приватно єс Пешту до Кракова.)

— Дрѣбнѣ вѣсти. Поминальне богослуженє за упокѣй душѣ бл. п. Якова Шведницкого отпралено заходомъ питомцѣвъ гр.-кат. духовной семинариі у Відни вь церкви св. Варвары. — Ювилей 25-лѣтної службы автономичной Октава Петрукокого буде обходитися 18 л. цвітня; репрезентації повітѣв приготавлиють новиятові оваціи и грагуляційні адресы; вь той цѣли завязаво и комитетъ звѣжений вь п. Стан. Поляновского и ще двоухъ презеєвъ радъ повітѣв.

— Вь суботу вечеромъ мѣн. тыдня отбравъ ообѣ жите выстрѣломъ звъ револьверу урядникъ руотикального банку Романъ Скоржевскій. — Видѣль краєвий давъ на направи охоронныхъ выдѣв вь Яєвнѣцѣ, пов. ряшѣвского 200 зр. — У Львові отворено новый закладъ купна и продажи на всякі такі предметы, котрыми до теперь лишъ ганделєсы торговали. — У Пастера хѣчѣтис на скаженнѣу тешеръ 580 ообѣ. — Министерво рѣлництва визначило на преміюване коней вь Галичѣв 1.500 зр. — На посла до рады державной звъ мѣста Кракова кандидують д-ръ Махалюскій, д-ръ Варшаверъ и гр. Цѣшковскій; звъ округа сельского Домброва-Тарновъ-Пильно поставлено кандидатомъ (на мѣсце ко. д-ра Кошыцкаго) ко. Францишка Лєсяка — Вь Карльбурге померъ д. 9 о. м. нѣмецкій поетъ Шеффель вь 60 р. жита.

Вѣсти звъ Епархіи Львовской.
Завѣдательство парохіи Рожанка, дек. окѣлского, надано по смерти о. Гумениого, о. Іоану Валєвскому, сотруд. вь Рожанцѣ.
Сотрудникомъ вь Потурѣвахъ, дек. бережанского, поставленъ єс правомъ управленя вь духовныхъ о. Юліанъ Галькевачъ.
Митроп. консисторія вставилася до Станіславовского еп. Ординаріату, щобъ завѣзавъ о. Іоана Величковского звъ Топоровецъ до канон. институци на Потѣк, дек. рогатинского; до наміотвѣтнѣа о додатокъ особистый звъ фонду религ. для о. Николая Рожаньского, пар. вь Догѣмъ и о згоду на канон. институци о. Николая Сєдєлєжнѣа на пар. Ячннѣ, дек. наравьского.

Вѣсти звъ Епархіи Перемыской.
На конкурсъ розписанъ до ч. 1469 звъ д. 5 цвітня єс рѣшницѣ до 16 л. лянца о. р. Парохіи: 1) Босько, дек. ошѣцкого; 2) Сулякомѣ, д. куляковського; 3) Ялянъ д. ошѣцкого; 4) Поцель, д. дрогбыцкого; 5) Ялове, д. устрицкого; 6) Турьянско, д. ялянского; 7) Яворецъ, и 8) Гочевъ, д. багатородского; 9) Лѣщны и 10) Смерковецъ, д. бѣцкого; 11) Вислохъ нижній, д. ялянского; 12) Манастырцѣ, д. горожаньского; 13) Береги горній, д. затвариньского; 14) Новица, д. бѣцкого; 15) Дымѣво, д. затвариньского; 16) Милань, д. мушынського; 17) Радочина, д. луцького; 18) Горяннѣ и 19) Тѣона, д. багатородского; 20) Устрика гор., д. затвариньского; 21) Лянько и 22) Луково, д. бѣлховецкого. — Капеланъ: 1) Схѣдниця, д. дрогбыцкого; 2) Сибляникъ, д. затвариньского; 3) Пѣски, 4) Горожанка мала, 5) Горбатѣ, 6) Порѣче завод., д. горожаньского; 7) Рихвалѣвѣ и 8) Гладивѣвѣ, д. бѣцкого; 9) Лєляховѣ и 10) Ростокѣ вел., д. мушынського; 11) Гроньова и 12) Мигѣво, д. добромилського; 13) Вєтляна, д. багатородского;

14) Шумячъ, д. высочаньского; 15) Кулячѣвѣ, д. белзького; 16) Лапчатѣ, д. лѣского; 17) Нанова и 18) Лобозѣвѣ, д. устрицкого; 19) Ляннѣ мала, 20) Свидянкѣ, 21) Бѣличъ горній и 22) Лопушанка Хоминя, д. старо-самбѣрского; 23) Гвоздєцъ и 24) Ляньє, д. жуковтѣвского; 25) Михалєвичѣ, д. комарнѣвского; 26) Гилла, д. высочаньского; 27) Токарня, д. ошѣцкого; 28) Влизянка, д. хорошицького и 29) Снявка, д. любачѣвского.

Канонич. институциі получали оо. 1) Іоан. Савчинъ на пар. Мхавѣ, дек. багатородского; 2) Павелъ Новакъ на пар. Двѣрцѣ, дек. угнѣвского. Презентъ получали оо. 1) Петрѣ Лодыньскій на пар. Двѣрнѣ, дек. затвариньского; 2) Іосифъ Бузымовскій на пар. Мокротынѣ, дек. жовківского.

Душпастварскій посады получали оо. 1) Корн. Гумецкій, завѣдатель пар. Вязѣвнѣцѣ, завѣдательство пар. Лянько; 2) Іоанъ Волоосинскій, завѣд. пар. Мхавѣ, завѣдательство пар. Луково, дек. бѣлховецкого; 3) Іоанъ Яросевичъ, самостоятельный сотрудникъ вь Яєлѣновѣ, завѣдательство пар. Поевѣ, дек. дрогбыцкого.

До канон. институциі на пар. Вязѣвнѣцѣ, дек. ярославского, завѣзавый Володєсл. Созаньскій звъ Глумчѣ.

Именованьє. О. Козаневичъ Левъ, мѣстодєканъ и парохъ вь Микѣвнѣцѣхъ, дек. самбѣрского, именованый П. ординаріатъ школьнымъ комисаремъ до надзору науки богатєстѣ вь школахъ народныхъ вь деканатѣ самбѣркомѣ.

Вѣсти звъ епархіи Станіславовской.

На конкурсъ розписанъ: 1) до ч. 1040. парохіа Манява, дек. богородчаньского, над. прив.; 2) до ч. 1044. кап. Глянки, д. надвѣрнянского, над. орд.; 3) до ч. 1045. пар. Глубоко, д. богородчаньского, над. прив.; 4) до ч. 1046. кап. Молѣкѣвѣ, над. орд.; 5) до ч. 1047. кап. Пацѣкѣвѣ, д. станіславовского, над. прив.; 6) до ч. 1048. кап. Пошѣчъ, д. станіславовского, над. прив.; 7) до ч. 1049. кап. Хомяковѣ, д. тысьменицького, над. прив.; Рєчнєцѣ до 5 червня 1886.

Завѣдательство вь Глубѣкомѣ, д. богородчаньского, одержавъ о. Іларіѣ Сѣвичскій, увольненый огъ завѣдательства вь Олєкснѣцѣхъ, дек. стрѣльского.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Банкъ рѣлницій у Львові выказує за 1885 роцѣ 14242 зр. отраты; отрата тая выносѣтъ 19%

цѣлого закладового капитала ошѣлки. За посередничємъ банку продано 23.182 метр. соти. абѣжа и 21 гарцѣвъ оковаты.

Подяка.

По кільканедѣлній тяжкѣй недужѣ забрала намъ неумолима смерть днѣ 5 цвітня дорогу подругу и матѣрѣ, Анну звъ Буцацкихъ Дєптову. Єдиною отрадою для насъ вь томъ тяжкомъ горю було щєре сочувство єустѣвѣвъ и знакомыхъ, якъ такожъ численний удѣль овѣщєствѣа вь отпировѣ тѣлннхъ ошавѣвѣ на мѣсце вѣчного супочинку. Тожъ уважємо снѣтымъ своимъ обовязкомъ, зложити прилюдно подяку оо. Книгнєчникомъ звъ Залѣщнѣцѣ, Шахови звъ Сучавѣ, Слюсарчукови звъ Радѣвцѣ, Рожаньковому звъ Глябоко, якъ немєнше лат. парохови єеретѣкому о. Хмурѣ и его сотрудникѣмъ о. Чалабанови за звелєчанє похоронного походу, а о. Слюсарчукови за щєре ошєво ирошальне надѣ гробомъ. Дакуємо такожъ чч. пп. Городьскимъ и п. Нєгрушовѣй за ихъ прихильнѣсть и невтомимъ труды якъ вь часѣ недуги, такъ и похоронѣвъ покійной, якъ и вѣсѣмъ, що посильши отдати їй послѣдню прислугу.

Єерєтъ на Буковинѣ, 10 цвітня, 1886.

Вєдєлєжнѣ Дєтта, мужъ; Володєславъ Дєтта єзъ жєноу Валєрїєю, Брониславъ, сыны. Терєсіа Варивѣда, Марїа Вєберъ, Наталїа Романѣовска, Каролїна, Стєфанїа, дѣчкѣ. Антонъ Варивѣда, Леонъ Вєберъ, Знєновї Романѣовскій, зятѣ.

Ц. и. ген. Дирекціи австр. звѣзѣницъ державныхъ.

Выписъ звъ розкладу вѣды, важный огъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова: По вѣды о особѣй: Зъ Стрыя, Станіславѣа, Гусятына, Дрогбыча, Борыслава, Хирѣа и Звардоня: о год. 4 мѣн. 35 по полуднѣ.

Зъ Гусятына, Станіславѣа, Стрыя, Дрогбыча, Борыслава, Хирѣа, Нового Санча: о год. 1 мѣн. 25 вь ноцѣ.

Зъ Стрыя, Хирѣа, Загѣри и Звардоня: о год. 8 мѣн. 25 рано.

Отходить звъ Львова: По вѣды о особѣй: До Стрыя: о год. 7 мѣн. 30 рано.

До Стрыя, Станіславѣа, Дрогбыча, Борыслава, Хирѣа и Гусятына: о год. 11 мѣн. 45 передъ полуднємъ.

До Стрыя, Дрогбыча, Хирѣа, Загѣри и Звардоня: о год. 7 мѣн. 30 вечеромъ.

ОПОВѢЩЕНЬЄ.
Понєже знаю, що Высѣкоповажанѣй отцѣ духовній урядують при церквахъ хоры, прѣго поручаю мѣоу **ФАБРИКУ ГАРМОНИѢМЪ (або ФИСТАРМОНИѢМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.**
Высѣкоповажанѣй п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназиі у Львові инструмєнтъ мого выробу и може дати Высѣкоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструмєнтѣ найлучшу инѣрмацию. Цѣна тыхъ инструмєнтѣвъ огъ 70 зр. а. и вышє. Дає такожъ на ратѣ.
1872 71—? Сь поважанємъ
ІОАНЪ СЛИВНЬСКІЙ,
власитєль первой вь Галичнѣй фабрики органѣвъ и гармоніємъ у Львові, ул. Хорущина ч. 9.

СУКНО 1615 1—0
огъ ар. 1 — за метрѣ вь гору, взоры до огляду вь богаєо уложєнѣй зборѣтъ росылаются єрако для посередничѣвъ всєрєанковано.
Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.

НА СВѢТА І
просить о вчасій замѣвлєнї
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
у Львові, Станіславѣвѣ, Перемышлѣ, Тернополи, Дрогбычѣ и Коломиѣ

Вино вь барилкахъ 4-литровыхъ по 80, 90 и 100 кр. за литру; такожъ дешєвше по 70, 60 и 50 кр. (барылка чєнитєся 50 кр.). Вь єлѣнѣкахъ огъ 50 кр. почашви за єлѣнѣку и вышєо.
Мѣдъ питный славно звѣтного выробу: єлѣшка 50 и 80 кр., лятра 60 и 100 кр., 1/2 єлѣшки 45 кр.
Мѣдъ натокъ за кил. 50 кр.
Слипки угерскѣ " " 30 и 40 кр.
Новилѣ " " 32 кр.
Горѣхъ волоскѣ " " 34 кр.
Горѣхъ турецкѣй довѣл за к. 80 кр.
" " круглѣй за к. 50 и 60 кр.
Мигдалы за к. 120 и 130 кр.
Рѣвиннѣа султѣнскѣй за к. 64 и 72 кр.
" " великѣй єс, дѣтками за к. 64 и 72 кр.
" " чернѣй дрѣбнѣй за к. 64 кр.
Фиги султѣнскѣй за к. 90 кр.
" " вь вѣнцѣ за к. 44 кр.
Калу вь самыхъ добрыхъ родѣхъ вь тонкихъ мѣшочкахъ 5-кєлєвнхъ єрако по 670, 7 60, 8 50, 9 20, 9 80 и 10 40 зр.
Дактилѣ за кил. 90 кр.
" " Марѣо за к. 200 кр.
Замѣвлєнїа на дрѣбнѣжъ просимо прислєлати завчасу єс означєнємъ термину, накой выслати. Зачєслѣтѣ будємо 1* по 1 зр. 20 кр., 2* по 80 кр. за килѣграмъ дрѣбнѣжѣ Маутнера. Найвыгѣдливѣша высылка вь оригинальныхъ скринѣкахъ по 4 и 10 килѣо. На ослучай потреби выслєлєся и вь меншѣй ошѣлєкѣсти.
1809 2—3 **Зарядъ Народной Торговлѣ.**

На продажѣ!
30 пѣвѣвъ пѣлѣхъ добре удержанныхъ, вь уліяхъ товариства пѣлѣвичного єсть заразъ на продажѣ. Близшу вѣдомѣсть подаєтъ **Александрѣ Мироновичѣ,** вь Обєлѣнцѣ, почт. Рогатинѣ. 1601 3—3

Вь Администраціи „Дѣла“ можна дѣстатѣ за прислєнємъ 15 кр. на оплату ноцты **ЛОСЫ**
великой фантовѣи льѣтеріи устроєной на дохѣдъ „Дѣвочого институтѣа“ вь Перемышлѣ. Лѣтерїа та ошладєся звъ 12.100 большнхъ выграныхъ вартѣсти 1.000, 500, 400, 300, 200 и 100 зр., межѣ котрыхъ оутъ дары монархѣвъ пануючихъ вь Европѣ, кєлѣзѣвѣ церкви и т. д. якъ такожъ и предметы закуплєннѣа коматєтомъ.
Цѣна лѣсу 1 зр.

Єсть до набутя
дуже дешєво
крыта брычка
дуже легка, пакѣтна, єсъ найлучшѣмъ станѣ удержана.
Блишєа вѣдомѣсть у властїтєлѣ: Львовѣ, улїцѣ Францїєнєвска, ч. 12, 1 поверхъ, дѣрѣ на право. 1625 2—3

Съ симъ числомъ розсылаєся Пред-
латникамъ, Библіотеки найзн. повѣстей
16 и 17 аркушь повѣсти Додета „Набобъ“.

Надослане.

Звертаемо увагу на оголошене Л. Чиньского въ
Ярославѣ о его знаменитомъ „Медовнику гигиеничнѣмъ“,
невимѣ средствъ усилочнѣмъ вслѣдъ хоробы и вѣдуги ор-
гановъ травленя. Вырѣбъ сей можемо каждому наисовѣт-
нѣше поручити и треба бажати, чтобы знаходився въ каж-
домъ домѣ.

НАДОСЛАНЕ.

Идѣть за знакомъ природы. Коли проснеєся при-
рода въ довогю спу зимового и вѣсуды розвиваєся нове
житє, повиненъ каждый паматати, чтобы нагромадившєсь
пѣдчасъ зимы въ тѣлѣ элшнѣй и неужиточнѣй матерїи уо-
инути отповѣднѣмъ средствомъ прочищачнѣмъ и такъ за-
попастн тѣмъ же лѣтамъ. До сего можемо каждому якъ
найгорячѣйше радити славно-звѣстнѣй швейцарскїи пѣгулки
ашткаря Р. Браудта, котрїи можна дѣстати въ аптекахъ
по 70 кр. за коробку.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1863 138—7

Спеціальности и универсальнїи средства,
французскїи и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ
инші фирмы оповѣщуванїи.

Ц. к. уприв. галиц. акціоннїи

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

18—7 кугує и продає 1524

всѣякїи вартостнїи паперы и монеты
по курсѣ дневнѣмъ.

Порученя зъ провинци виконує от-
воротню почтою безъ провизїи.

Бюро для Орудокъ

Володимира Верещиньского

Львовѣ, ул. Краковска ч. 20.

Раитъ добре порученнѣхъ и здѣбннѣхъ учителѣвъ,
губернаторѣхъ, господннѣхъ дому, паннѣхъ служачнѣхъ и до
работы, якъ такожь поручає офїціалнѣмъ и слуги
обоєго пола, всѣякоє категорїи и всѣякоє занятїи; у-
дѣлшєшу при томъ посереднїцтво въ закупнѣхъ и про-
дажѣхъ домѣвъ и при всѣякнѣхъ услугахъ, котрїи входятъ
въ кругъ дѣяльности бюро. 1627 1—2

Головна вы-
грана евант.
500.000 Мар.

**Заявление
Щ а с т я.**

Выгранн
гарантує
державя

Запрошенє до участи въ

Можливости выграна

на великой грошевой лотерии, гарантованой гамбур-
ской державою, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ
печно мусять бути выгранн.

Выгранн сен користной лотерїи грошевоє,
котра пѣсля плану має лишь 100.000 лосѣвъ,
суть слѣдующїи:

Наибольша выграна есть евант 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Мар	26 выгр а 10,000 М.
1 выгр. а 200,000 Мар	56 выгр а 5,000 М.
2 выгр. а 100,000 Мар	106 выгр а 3,000 М.
1 выгр. а 90,000 Мар	263 выгр. а 2,000 М.
1 выгр. а 80,000 Мар	512 выгр. а 1,000 М.
2 выгр. а 70,000 Мар	818 выгр а 500 М.
1 выгр. а 60,000 Мар	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50,000 Мар	31 720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30,000 Мар	7 990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20,000 Мар	8,850 в а 67,40, 20 М.
3 выгр. а 15 000 Мар	всего 50,500 выгранныхъ.

и они приходять въ колѣкохъ мѣсяцахъ въ 7
отдѣлахъ до пѣнного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой класъ выноєтъ
50,000 М., пѣдноситъ въ 2-ой класъ на 60,000
М., въ 3-ей на 70 000 М., въ 4-той на 80,000 М.,
въ 5-ой на 90,000 М., въ 6-ой на 100,000 М., въ
7-ой на 200,000 М., а съ премїєю на 300,000 М
евант. на 500,000 М

На перше тягненє выгранныхъ, котре
урядово назначено, коштує оригинальнїи:
цѣльн лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар.
пѣвъ лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.
чверть лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марки.

Я розсылаю оригинальнїи лосы гарантованн
державою (а не заказанн промєсы) съ долуче-
ннѣмъ оригинального плану за франкованнѣмъ
надѣсланнѣмъ вартостнїи або за перекаломъ поч-
товымъ навѣтъ въ найдалнїи стороны.

Кажднїи, беручнїи участє, получає отъ мене
заразъ по отбувшомъ тягненю урядову листу
тягненя безъ завѣзаня.

Планъ съ гербомъ державннѣмъ, зъ котороє
видко вкладки и роздѣль выгранныхъ на 7
класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей

виконує впростъ до интересованныхъ точно и
въ строгѣй тайнѣ.

Каждє замовленє можемо по просту зрѣ-
бити переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованнѣмъ листомъ.

По причинѣ недалекана заразъ, однакожь
лишь до

30 пѣвнїи с. р.

съ повннѣмъ довѣремъ до 1619 2—5

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Ц. к. прив. Львовско-Черновецко-Ясске Товариство зельзниче.

Пѣдписана Рада управляюча має честь запросити симъ акціонерѣвъ ц. к.
прив. Львовско-Черновецко-Ясского Товариства зельзничого на маючїи отбутиєся

въ пятницу дня 30. цвѣтнїи 1886

о 10 годннѣхъ передъ полуднѣмъ спѣлки инжинерѣвъ и архитекторѣвъ у Вѣднн
(Eschenbachgasse 9)

XXVII (звычайннїи) Загальннїи Збѣръ.

Предметы розправы слѣдующїи:

1. Справозданє зъ дѣяльности Рады управляючои.
2. Справозданє о руху австрїйскнѣхъ и румунскнѣхъ лннїи въ 1885 роцѣ.
3. Справозданє комисїи ревизїонноє о рахункахъ руху и о замкненю
рахункѣвъ за 1885 р.
4. Внесенє Рады управляючои о ужитю чистого доходу.
5. Выбѣръ комисїи ревизїонноє.
6. Поновленє Рады управляючои.

Та панове акціонеры, котрїи хотять бути на Загальнѣмъ Збѣрѣ або хо-
тять выкупувати свое право голосу въ мѣру статутѣвъ мають зложити
своє акціи найдалнѣше 22. цвѣтнїи 1886

у Вѣднн: при центральной касѣ Товариства (I Elisabethstrasse Nr. 9) або въ
англо-австрїйскѣмъ банку,

въ ц. к. прив. австрїйскѣмъ банку,

у Львовѣ: при зборнѣй касѣ товариства,
въ галицкѣмъ акціонно-гипотечнѣмъ банку, евентуально

въ Краковѣ
въ Черновцяхъ и } въ филии галицкого акціонно-гипотечного банку,
въ Тернополи

въ Берлинѣ: въ берлинскѣмъ товариствѣ торговельнѣмъ,
въ Лондонѣ: въ Anglo-Austrian Bank,

въ Букарештѣ: въ Banque nationale de Roumanie

посредствомъ подѣбноє выготовленнѣхъ конснгнацїи (до чого выдаються
при всѣхъ касахъ блякеты безплатно) и дѣстануть съ потверженнѣмъ одержанн
карты легитимачїи на Загальннїи Збѣръ.

На случай заступннцтва мусать бути на отворотнѣй сторонѣ карты ле-
гитимачїонноє надрукованн повномочїя власноручно пѣдписанн.

Вѣдєнь дня 1. цвѣтнїи 1886.

Рада управляюча.

(Передрукъ не платитоя.)

Тягненє вже 24-го сего Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр.
лосы

Головна выграна гѣтовкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 4788 выгран.
трученю гѣтовкою.

Кинчемъ-лосы дѣстати можемо:

Въ бюрѣ лотерїоннѣмъ угорского Јоскеу-клубу, Буда-
пешть, Waitznergasse 6.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЪ

1631 1-10

(Станцїя почтова и телеграфична.)

Отворенє поры купелевой днѣ 26 мая, замкпенє 15 вереснїи.

Близко станцїи зельзничнїи наддѣястрийскоє „Дрогобычъ“ постѣає; сла-
вно отъ давна зъ овоєи надъчвычайно лѣчебноє слнѣ жерело солннковоє, котре
пѣсла сегодннїи анализю проф. Радѣшевского налєнитъ до наисильнѣ-
ннѣхъ, знаменнѣ зельзному боревннѣ, жерело сѣрдчанѣ, намуль сѣрдчанѣ-
солнннѣ, три солннн жерела до пїтнѣ содержнѣ слѣа глѣаберску, жерело ге-
лнче мѣчь зване „нафтовымъ“, жентїю и молоку, курнцїя за помощю
маслану и элєктрннн.

Хоробы, котрїи радитєся лѣчнѣти въ Трускавцѣ: Престарѣлїи гѣстєє,
престарѣлїи хоробы проводу кормевоє, утробнїи, шкѣбры, коєтє утробю жер-
евоє, бѣлѣ нервовнїи, золотуха, опашнѣбѣ, эксудаты, пѣсокъ нрковннѣ, нежитъ
мїшура и т. д.

Новїи комнатки купелевїи, краснїи помешканя съ услугою, урядженїи вы-
гѣбноє и озъ печамн. Церковнїи и каплицѣ латнннскоє. Колѣкоє реставрнцїи, цукорнѣ,
чѣташнѣ, добра музика Положенє здѣровоє, пѣдобрїе, численнїи тнннотїи про-
ходнїи и прогудннн въ окрестнѣхъ. Аптека и складъ минеральннѣхъ водъ въ
мѣстнѣ. Закладъ лѣчебннѣхъ выкушнѣхъ ннѣ въ 1881 р. зъ руки жидѣвскнѣхъ и ро-
бнѣмо все, що можемо, чтобы пѣднѣстє его до давнѣи свѣтлѣстнѣ. Въ першѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовнѣхъ о 30% дешєвше.

Сего року будутъ ордыннѣвати въ Трускавцѣ: Д-ръ Арсѣлїи Пльхѣ зъ
Ярослава и д-ръ І. Рознеръ, аснєнтнѣ клнннннн полоннннннчѣ въ Иракѣвъ.
Убогнѣхъ хоробѣхъ, котрїи выказуютєся свѣдѣннѣмъ убожєства, потверженнѣ
ннѣ и н. к. старостѣмъ, буде уважалнѣтєся по можнѣстнѣ лннѣ въ першѣмъ
и послѣднѣмъ сезонѣ.

Зарядъ лѣчебннѣхъ Трускавєцкнѣхъ.

Зъ руководѣлнѣхъ вырѣбѣвъ церковннѣхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улица Орменьска противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенѣства.

Конкуренцїя, яка повстала въ нашѣмъ краю въ вырѣбахъ
рѣчей церковннѣхъ, а особливо що-до импортованныхъ зъ чужнѣхъ
фабрикъ недѣловѣченнѣхъ предпрїемчїи, змушає мене подати
цѣны вырѣбѣвъ власннѣхъ, котрїи купуючнїи заводѣды буде мати
дешєвше и зъ першоєи руки на желанє.

Цѣны слѣдующїи:

Кадыльница жѣвта 10 зр. посѣрблена 12 зр.
Ладонца " 2 " 50 кр. 3 " 50 кр.
Хресты олтаревїи 8—10—12—20—30—40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огнѣ гладкоє работы 14 зр.
" " " оздобнѣннѣйшоє работы 20—25—30 зр. и выше.
Дарохраннѣтельннѣца съ короною золочена 18—25 зр. и выше.
Хрестъ ручннїи орѣховннїи 4 зр. 50 кр.
" " металевннїи 3 зр. и выше.
Мнровнннцъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругѣвъ жѣвтыи 6 зр.
" " " золоченннїи 10 зр. и выше.
Золоченє въ огнѣ чашѣ 8—10—12 зр. и выше.
Посѣрбленє кадыльннѣцѣ 2 зр. 50 кр.
Отновленє окутнѣ до Евангелїи: 6—8—10—12—15—18 зр. и выо.
Нове окутье " 15—18—24—30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мѣсяжннїи пѣсля высокѣстнѣ.

Крѣмъ того прнннмає всѣякїи работы церковннѣхъ якъ новнѣ, такъ
и до отновленя. 1594 4—12

Медѣвнннцъ гигиеничннїи

вынаходу А. ЧИНСКОГО въ Ярославѣ,

нагородженого девятнѣцнѣтнѣ медальннѣмъ на выставахъ всєсвѣтннѣхъ,
властнѣтели прнвнлєа и патенту въ наслѣдокъ щасливѣи комбнннцїи,
выпрѣбованнїи досвѣдамнѣ переведеннѣмъ спѣбно съ наисламенннѣшннѣмнѣ
лѣкарннѣмъ, усєває всѣякїи недугнѣ дѣнннвоє травленя якъ диспенсїю,
бракъ апетнѣту, несмакъ, згагу, отбнванє, адутьє, обструкцїю, напѣръ
кровнѣ, гемѣорондїи, малокровнѣбѣтѣ и т. д., котрїи шкѣдливоє влнѣвають
на цѣльнїи организмъ, псуєють апетнѣтъ, утрудннѣють отжнвлєванє и
стають причннѣю утраты гумору, доброго выгладаня, одннѣмъ словомъ,
нудятъ и скорочуютъ жнтьє. Причннлєася до скорѣи вымѣннѣ матернѣ
отжнвлєваючнѣ; и поручаєся такожь особамъ, що мають мало руку,
єсть пожнвннїи, дешєвннїи и до того стєпени лєгкѣостравннїи, що хорнѣ
немогутъ прнннматн лннншѣ пожнвнѣ, спѣжнвнѣють и травлѣть „Мѣдѣв-
нннцъ гигиеничннїи“.

Дѣякїи свѣдѣннѣ:

Гнгиеничннїи мѣдѣвнннцъ Вашѣ єсть знаменннѣтнѣ до управлнѣннѣ
травленя и усєннѣннѣ недугѣ гемѣорондальннѣхъ.

Ед Мадѣйскнѣй, лѣкаръ гомеопата у Львовѣ.

Вашнѣ мѣдѣвнннцнѣ суть знаменннѣтнѣ, я бунѣ хорннїи на жѣлудокъ,
ужннѣнав пѣсля рєцєптнѣ и ужннѣваю и всѣмъ надѣ спѣдѣванє здѣровѣ.

Сєрдечнѣ Вамъ влѣчннїи Бѣахоньскнѣй, въ Краковѣ.

Посвѣдчаю пану Чнннскому, що его „Гнгиеничннїи мѣдѣвнннцъ“ на-
лнѣ въ мѣстѣхъ домѣ найлѣпшнѣхъ резултатнѣ

Кннга ннѣ зъ Любомѣрскнѣхъ Изабєлїи Самгушко
1602 1—0 Гумнннска, п. Тарнѣвъ.

Цѣла штуку 20 кр. Дѣстатнѣ можемо въ всѣхъ аптекнѣхъ и тор-
говлѣхъ. Численнїи свѣдѣннѣ можемо прєгледнѣти въ конторѣ фабрннн.

Славннїи дрѣжджѣ прасованннїи

однѣнѣ пєвннїи въ рознннѣхъ

зъ фабрннн Ад. Игн. Маутнеря и Сына у Вѣднн Sect. M.

поручає

на надходячнїи великодннїи свѣта

торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ

Ласкавнѣ замовленя и въ найменшѣй окѣлѣкѣстнѣ прннѣ
отъ нннѣ и выслѣає нѣхъ почавшнѣ отъ днѣ 15 цѣтннѣ
жаданє каждого означенного днѣ.

Пршю о скорє замовленє. 1884

Прзнану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 44—4

Перепродучннѣмъ даємо отповѣдннїи работѣ.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ и СКЛА

ЕД. ГЕБГАРДА

у Львовѣ, плнѣцъ Марїнцнѣхъ ч. 7.

поручає въ наибѣольшѣмъ выборѣ и зъ перворядннѣхъ нннѣ

Сервнсы столѣвнѣ, гербатннѣ и слнѣ

Слнѣ кристалевѣ, рѣзанѣ, гравнрнѣ

толко, муселннѣ и гладкоє вымѣчнѣ.

Сервнсы прнкрашеннѣ до нннѣ

и лнкерѣвъ.

Кѣшнѣ и тарелѣ на гѣста и оєтѣ

Кѣшнѣ на снѣръ и маслѣ и Сервнсы

на одєтъ и олнѣву въ оправѣхъ зъ

и металѣ отъ зр. 1 до 250 и выше.

Складъ комнѣсовнѣхъ сѣрѣблѣхъ

и вѣлнннѣхъ зъ наѣстаршоє рєзѣнннѣ

бнннѣ Коєрєца у Вѣднн.

Цѣны фабричннїи хнннскоє сѣрѣблѣ:

1 тузннѣхъ вѣжнѣвъ и внѣлокѣхъ столѣвннѣхъ зр. 31 и 32 50
1 " " десеревннѣхъ зр. 24 и 25 50
1 " " ложокѣхъ столѣвннѣхъ зр. 16 и 17
1 " " ложокѣхъ до кавнѣ зр. 8 и 8 50